

آغاز جنگ های 24 ساله بین امپراتوری ایران و روم (603م)

در زمان سلطنت خسرو پرویز پادشاه ساسانی بر امپراتوری ایران، موریکیوس نیز بر امپراتوری روم حکومت می‌کرد و بین دو امپراتوری، روابط دوستانه‌ای برقرار بود.

در زمان سلطنت خسرو پرویز پادشاه ساسانی بر امپراتوری ایران، موریکیوس نیز بر امپراتوری روم حکومت می‌کرد و بین دو امپراتوری، روابط دوستانه‌ای برقرار بود. در این میان، یکی از سرداران امپراتور روم به نام فوکاس علیه پادشاه روم شورش کرد و پس از کشتن او، خود را امپراتور روم خواند. خسرو پرویز که از این پیشامد ناراضی بود، به بهانه خونخواهی امپراتور مقتول و در حقیقت برای تصرف سرزمین‌های بیشتر، در پنجم ژانویه سال 603م، جنگ علیه روم را آغاز کرد. سپاهیان خسرو پرویز در این جنگ ضمن تصرف مناطقی از قبیل اُدسا و ارمنستان به محاصره شهر قسطنطنیه پایتخت روم شرقی یا بیزانس پرداختند. پیشرفت‌های سپاه ساسانی، بی‌کفایتی فوکاس را بیش از پیش نمایان می‌کرد تا این‌که جمعی از شورشیان رومی، وی را به قتل رساندند و هراکلیوس به جای وی قدرت را در دست گرفت. هراکلیوس در ابتدا پیشنهاد صلح داد اما با امتناع خسرو از این امر، جنگ بین دو کشور باز هم ادامه یافت. از سال 627م حملات تعرضی رومیان آغاز شد که در جریان آن، مناطق متعددی را به تصرف خود درآوردند. در این میان، خسرو پرویز که از هرگونه وسیله و امکان برای ادامه جنگ و مقابله با نیروهای بیزانس درمانده بود، جنگ را ادامه داد. این امر باعث شد تا توده مردم و جنگجویان خسته، دست به شورش زده و خسرو پرویز را از قدرت خلع و محبوس کنند. با خلع خسرو پرویز، جنگ‌های ایران و روم پس از بیست و چهار سال در سیزدهم سپتامبر سال 627م پایان یافت و دوران اقتدار آخرین امپراتوری بزرگ ایران باستان یعنی سلسله ساسانیان رو به افول نهاد. از این پس عصر اغتشاش و هرج و مرج آغاز گردید به طوری که در مدت چهار سال پس از مرگ خسرو پرویز، حدود ده نفر از این سلسله به پادشاهی رسیدند.